

"ஐந்தாம் வந்து உழைச்சு உங்களைய காப்பாத்துவன் என்று சொன்னான், இப்ப எல்லாமே போச்சே"..... மரியதாஸ் நேவிஸின் அழகூரலால் ராகம வதைத்தியசாலையின் பிரதே அறவை வாசலைய ஏக்காலத்தில் ஓராயிரம் கண்கள் நிலைகுத்தி நின்றன. அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியம் என்னடா திடீர் ரென இங்கு தமிழ் குரல் கேட்குதே என்று. அவ்வளவுதான். அடுத்தகணம் ஏதும் வாகன விபத்தில் ஆரூம் தமிழர்கள் சத்திருக்கலாம் என்று ஒவ்வொருத்தரூம் தங்களாக்கூள் சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டு போயிருக்கலாம். அவர்கள் யாருக்கும் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை, தங்களின் உறவுகளால் அடித்துக் கொல்லப்பட்ட பிலருக்ஷனின் தந்தையின் அழகூரல்தான் அது என்று.

யிலமைசம் 28ந் திகதி மரியதாஸ் மகனைய ராகம வதைத்திய சாலையில் பார்த்த பதேது, பிலருக்ஷனுக்கு தலைய அசைய இரூந்தது. வதைத்தியரூம் சொல்லியிருந்தார் "முன்னேறும் இரூப்பதாகவும், தங்கள் அவனுக்கு தண்ணீர் கொடுத்துருக்கிறம் என்று" இது அவருக்கு பிலருத்த சந்தோசத்தகை கொடுத்துது. அந்த சந்தோசத்தோடும் மகனுக்கு கொடுப்பதற்கு இளநீரூம், மகனைய துட்பைப்பதற்கு கொல்லோனும் வணைபிக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் வீட்டுக்குப் போயிருந்தார்.

ஓற்றைய ஆளின் உழைப்பில் நாலுபரே கொண்ட அந்த குடும்பம் ஓடவணும். மரியதஸின் மனையி கலிஸ்ரா ஓர் நோயாளியும் கட்ட. மரியதாஸ் ஓர் நேரம் தொழிலுக்கு போகா விட்டாலும் குடும்பம் சாப்பாட்டுக்கே கஷ்டப்பட வணும். இந்த நிலமையில் தான் தனது மத்த மகனைய பாரகவும் வரவணும். கடந்த யின் மாதம் 29ம் திகதி வவூனியா சிறைய சாலையில் மகனைய பார்த்த மரியதாஸ், திரும்பவும் யிலமைசம் 17ந் திகதி ராகம வதைத்திய சாலையில் தான் பிலருக்ஷனைய மரணப்படுக்கையில் பார்த்தார். கோமாவில் இரூந்த பிலருக்ஷனால் அப்பாவைய பாரக்க முடியவில்லை. அன்றிலிருந்து தனது வீட்டுக் கஷ்டத்தையும் பொருட்படுத்துதான் வாரத்தில் இரண்டு தடவைய வதைத்திய சாலையக்கு வந்து போவதைய வழக்கமாக கிகொண்டார். தனக்கு மொழி தெரியாததால் நண்பர் ஓர்வரையும் துணையக்கு அழைத்துக் கொள்வார். உறவினர்கள் தான் பிலருக்ஷனைய வதைத்தியசாலையில் பாரக்க முடியும் என்ற சிறைய சாலைய உத்தரவிற கமைய நண்பரையும் உறவினர் என்று சொல்லி மகர சிறைய சாலையில் அனுமதி எடுத்துக் கொள்வார்.

பிலருக்ஷனைய வதைத்திய சாலையில் பார்க்கப் போகும் போதெல்லாம் மரியதாஸ் ஓர் நாளும் மனையியை கட்டிச் சனெந்து கிடையாது. மரணப்படுக்கையில் கிடக்கும் மகனின் காலில் விலங்கிட்டு கட்டிலில் பிணைத்திருக்கும் கொடும்மையைய எந்த

தாயாலும் தாங்கமுடியாது எனப் பதனாலயே அவர் மனவியை கட்டிச் செல்வதை தவிர்த்து வந்தார். ஆனாலும் கட்சியாக தான் பார்த்தபோது மகன் டில்லா கஷ்டமில்லாத தலைப்பகுதி அசைவிறுந்ததாலும், இந்த பத்து நாளில் மகன் கொஞ்சமாவது தறையிறுப்பான் என்ற எண்ணத்தோடும் தான் மனவியையும் சேர்த்துக் கட்டிப் போனார்.

"மகர சிறைச் சாலகைக்கு போய் அனுமதி எடுத்திட்டு வதைத் தியசாலகைக்குப் போய் போன் பண்ணுறான் நீ ஆட்டோவை பிடித்திட்டு அங்கு வா" என்று கறி, மனவியை நேரடியாக சிறைச் சாலகைக்கு கட்டிப் போகாமல் திரிந்த வீட்டில் நிறுத்திவிட்டுத் தான் மரியதாஸ் சிறைச் சாலகைக்கு போயிருந்தார். வழமையை மாறாக மரியதாஸை சிறைச் சாலகைக்குள் வரவழைத்த அதிகாரிகள் இருக்கையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் வழமையை மாறாக இருந்ததாலும், "வந்து வந்து பழக்கப்பட்டதால் இண்டகைக்கு நான் தனியாக வந்ததால் நேரத்துக்கு அனுமதியுத்தர்த்து விடப்போறாங்களே போல" என்று நினைத்துக்கொண்டு தனக்கு வந்த பதட்டத்தையும் ஒரு வாறு சமளித்துக் கொண்டிருக்க, மொழிபெயர்ப்புக்கு ஒரு பெண்ணையும் கட்டிக் கொண்டு அதிகாரி ஒருவர் வந்து மரியதாஸ் இருந்த கதிரைக்குப் பக்கத்துக் கதிரையில் அமர்ந்தார்.

மரியதாஸுக்கு பக்கத்திலமர்ந்த அதிகாரி சிங்களத்தில் சொல்ல, "ஐயா உங்கட மகன் இன்றைக்கு கலையில் இரண்டரை மணிக்கு இறந்துவிட்டார்" என்று பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த மொழிபெயர்க்கும் பெண் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னாள். மரியதாஸுக்கு தோண்டை வரை வந்த அழுகையை கட்டுப்படுத்த முடியாமல் ஓவென கதறினார். "என்ற மகனுக்கு இப்படி நடந்திருக்குமென்று நான் கனவினிலும் நினைத்துக் கொண்டு இங்கு வரல்ல" என்று அழுது கொண்டிருக்கும் போதே அதிகாரி நகர்ந்து சென்றார்.

"ஐயா நீங்கள் கொஞ்சம் வளையே நில்லுங்கள் நாங்கள் சீக்கிரத்தில் அலுவல்களையெழுத்து கடிதம் தருகின்றோம் நீங்கள் போய்ப் பார்க்கலாம்" என்று அந்த பெண் சொல்ல, மரியதாஸும் சிறைச் சாலகை கதவை தண்டி வளையே வந்தார்.

மரியதாஸுக்கும் மகர சிறைக்குமான தொடர்பை அந்த சிறை அதிகாரிகள் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் முடித்து வைக்கப் போகிறார்கள். ஆனால் இன்னும் எத்தனை "மரியதாஸ்" இங்கு வந்து போகப் போகிறார்களோ?

மரியதாஸ் வளையே வந்து முதல் வலையாக தனது சட்டத்தரணியை தொடர்பு கொண்டு விஷயத்தை சொல்லிவிட்டு, சிறைச் சாலகை கடிதத்துடன் வதைத் திய சாலகைக்கு செல்ல, அவர்களும் வருவதற்கு நேரம் சரியாக இருந்தது.

யாழ்ப்பாணம் பாசையிலில் மாசி மாதம் 26ந் திகதி 1976ம் ஆண்டு ஒரு மீனவக்குடும்பத்தில் பிறந்த டிலிருக்ஷன் தனது ஆரம்ப கற்கையை சின் ஜோசப் கல்லரியிலும், உயர் தர கலைப் பிரிவை சின் பற்றிக் கல்லரியிலும் தொடர்ந்திருந்தான். டிலிருக்ஷன் எழுதிய பரிட்சை முடிவை பார்த்துக் கொண்டு 1995 ஐப்பசியில் டிலிருக்ஷன் குடும்பத்துடன் பநகரி நாச்சிக் குடாவாக்கு இடம் பெயர்ந்தார்.

டிலிருக்ஷன் தகப்பனுடன் சேர்ந்து தொழிலில் ஈடுபட பெரிதும் விருப்பம் காட்டவில்லை. மரியதாஸும் தனது இரண்டவது மகனுடன் சேர்ந்து கடற்தொழிலில் ஈடுபட, டிலிருக்ஷன் நாச்சிக் குடாவிலுள்ள பாடசாலை ஒன்றில் தொண்டராசியராக பணியாற்றினான். தனக்கு கிடைத்த மீதி நேரத்தை வீட்டுத் தோட்டங்கள் செய்வதிலும் சிலவழித்தான்.

குடும்பச் சமூகநிலை தொண்டராசியர்ப் பணியில் டிலிருக்ஷனை தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கவிடவில்லை. 1998இல் விடுதலைப் புலிகளின் சமூகப் பல்பொருள் வாணிபத்தில், வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஊழியராக சேர்ந்து கொண்டார். ஆனாலும் காலச் சமூக டிலிருக்ஷனையும் தவிர்த்துவிட விரும்பவில்லை. 2000ம் ஆண்டு டிலிருக்ஷன் விடுதலைப் புலிகளின் முழுநேர உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டான்.

டிலிருக்ஷன், குடும்பம் பத்திலிருந்து தன்னை தனிமையாக்கிக் கொண்டான். 2009ம் ஆண்டு முள்ளி வாய்க்கால் போரின் போது டிலிருக்ஷனின் குடும்பம் தப்பித்து கடல்வழியாக பர்த்துதுறையை வந்தடைந்த போது இராணுவத்தினரால் கைது செய்து செய்யப்பட்டு சாவகச்சேரி பணிகள் பாடசாலை இடத்தை தங்கல் மாகாமில் தடுத்து வகைக்கப்பட்டனர். இடத்தை தங்கல் மாகாமில் இருந்தவர்களை சமூகவாழ்வுக்கு திரும்புவதற்கு இராணுவம் அனுமதித்த நேரத்தில் மரியத்தாஸ் குடும்பமும் அதில் சேர்த்துக்கொண்டிருந்தது.

2009ம் ஆண்டு கட்சிப் போரின் போது வவுனியாவாக்கு தப்பி வந்த டிலிருக்ஷன் சக நண்பர்களால் இராணுவத்திடம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வவுனியாவில் இராணுவத்தால் தடேபட்டும் ஒரு நபராக மாறியிருந்தார். 2009ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 17ந் திகதி வவுனியாவில் வதைத்து டிலிருக்ஷன் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டு வவுனியா ஜோசப் இராணுவ மாகாமில் தடுத்து வகைக்கப்பட்டான். அங்கிருந்தே தனது குடும்பத்துக்கு கடிதம்லம் தொடர்பை ஏற்படுத்தியிருந்தான்.

ஜோசப் இராணுவ முகாமில் வதைத்து பல வகையான சித்திரவதைகளுக்குள்ளாக்கப்பட்ட பின், டிலர் ரூக்ஷன் வவுனியா சிறைக்கு மாற்றப்பட்டான். வவுனியா சிறையில் இருக்கும் போதே டிலர் ரூக்ஷனை அப்பாவும் அம்மாவும் நீண்ட கால இடவைளிக் குப் பிறகு சந்தித்துள்ளனர். கட்சியா யின் மாதம் 17ந் திகதி டிலர் ரூக்ஷனை பார்க்க சனெற அம்மாவிடம் "எனக்கு விரைவில் வழக்கு முடிந்துவிடும், நான் வந்து உழைத்து உங்களபைப் பார்ப்பன்" என்று கஹியிருக்கிறார். ஆனால் கட்சியாக மகனின் பிணத்ததைத் தான் வீட்டுக்கு கொண்டு வந்திருக்கின்றார் அந்த அம்மா.

நிமலரஹனை காலை உடதைத்து, கையை உடதைத்து, நெஞ்சை பிளந்து காயப்படுத்து மரணத்துக்கு ஆளாக்கினார் அனுராதபுர சிறைச் சாலை அத்தியட்சகர்.

டிலர் ரூக்ஸனின் தலையில் புத்தகத்தை வதைத்து பொல்லால் ஓங்கி அடித்து மரணப்படுக்கைக்கு தள்ளினார் அனுராதபுர சிறைச் சாலை அத்தியட்சகர்.

இதே சிறைச் சாலை அத்தியட்சகரால், தாக்கப்பட்ட மரணப்படுக்கையில் மகர சிறைச் சாலை வதைத்திய சாலையில் இருக்கும் சசி, ஜபெந்சேன் இன்னும் எத்தனை நாளுக்கு.....

மகர சிறைச் செல்லில் யாரும் பார்க்க முடியாது, இடது கால் உடனெந்து நடக்க முடியாமலும், முழங்கை பிரண்டு ஏற்பட்ட காயத்துக்கு யின் மாதம் 31ந் திகதி கட்டிய மருந்துக்கு இன்னும் (09.08.12) மாற்று மருந்து இல்லாமலும், முள்ளந்தண்டு பாதிப்புடனும் இருக்கும் குகநேத் திரன், வயிற்றில் ஏற்பட்ட பெரிய காயத்துக்கு போட்ட கட்டுடனும், கால் நடக்க முடியாமலும் இருக்கும் புவநேத் திரன்

வவுனியா சிறையிலிருந்து மகர சிறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட மீ தமிழ்ரூக்ஷன் கருணன், கௌதமன், கருபரன், பிரசாந், செல்வகுமார், குகநேத் திரன், அஜித்பொன்சகோ, கட்டைலகோகேஸ்வரன், சிவாநந்தன், கந்தசாமி, புஸ்பநேத் திரன், கஜநேத் திரன், ஜோசப் அழகரத்தினம், வரதராஜ், அந்தோனிப் பிள்ளை, சந்திரசகேரன், ஜபெந்சேன், சசி ஆகியோர் நரக வதேனையே அனுபவிக்கின்றனர். வண்டுமென்றே மலசலகட்ட கழிவாக்குழியின் மலே வதைத்து உணவு வழங்குகின்ற நிருவாகம், துவசேத்தை கக்கும் ஊழியர்கள், போதிய மருத்துவமற்ற நிலை. இவை எல்லாமே இவர்களை மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக உருவாக்க இந்த அரசு முன்னெடுக்கும் முன்னகர்வுகளே.

தன்னுடைய ஓரே ஒரு மகனான நிமலரஹ் பனை எப்படியெண்டாலும் வளர்த்து ஆளாக்கி விட வண்டும் என்று கனவு கண்ட இராஜஸே வரி இலங்கை அரசால் நிரக்கதியாகக் கப்பட்டாள்!

தங்களை உழைத்து காப்பாற்றுவான் டிலர்ஹ் ஷன் என்று நம்பியிருந்த மரியதாஸ் குடும்பம் இலங்கை அரசால் நிரக்கதியாகக் கப்பட்டார்கள்!

நிமலரஹ் பனுக்காகவும், டிலர்ஹ் ஷனுக்காகவும் இன்னும் சிறைக்கைதிகளுக்காகவும் மனிதநயே அமைப்புகளாலும், அரசியற் கட்சிகளாலும் சமையப்படும் எதிர்ப்புப் போராட்டம், மக்களை எப்போதும் அரசுக்கு எதிரான எதிர்ப்புணர்வோடும், கொதி நிலையிலும் வதைத் திருக்க உதவும். ஆனாலும் மனித அவலத்தில் ஜனநாயகம் பசேும் அரசிடம் நியாயம் காண்பது என்பது அரிதானதே.

சர்வதசே மன்னிப்புச் சபை, சர்வதசே மனித உரிமைகள் அமைப்புகளுக்கிடாக இலங்கை அரசியற் கைதிகளின் பிரச்சினைகளை சர்வதசே அளவில் வளிக்கொணர்வதற்காக, ஒருதரமனேும் இந்த அமைப்புகளை தருவில் இறக்கி தமிழ் அரசியற் கைதிகளின் பிரச்சினைகளை சொல்ல வகைக் முடியுமானால் அதுதான் இந்த போராட்டங்களின் வறெறி.